

DZIENNIK

URZĘDOWY

Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów

№ 7.

WARSZAWA, DNIA 9 LUTEGO 1924.

ROK VI.

TREŚĆ: *Ustawy i rozporządzenia.*

24. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 stycznia 1924 r. w przedmiocie ustanowienia Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów.
25. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1924 r., w sprawie unormowania djet dziennych.
26. Rozporządzenie Generalnego Dyrektora Poczty i Telegrafów z dnia 31 stycznia 1924 r. Nr. 167/IV, w przedmiocie uposażenia agentów pocztowych.

Zarządzenia.

27. Postępowanie w obrocie zagranicznym z listowemi przesyłkami nieopłaconemi lub niedostatecznie opłaconemi.
28. Sprostowania i uzupełnienia oraz wyjaśnienia do rozporządzenia M. P. i T. z dnia 16 grudnia 1923 Nr. 15150/VII (Dz. urz. G. D. P. i T. Nr. 1) o waloryzacji opłat pocztowych i t. d.
29. Wymiar opłat probierczych według wartości stałej jednostki złotej.
30. Godziny zmiany obsługi aparatuowej w telegrafii i telefonii.
31. Ustalenie maksymalnej kwoty asygnat pocztowych.
32. Stosowanie kursu franka złotego do wkładów oszczędnościowych P. K. O., opiewających na walutę złotą.

Okólniki: Unormowanie opłat za przewóz dodatkowych wagonów pocztowych i za przewóz worków listowych przez organa kolejowe. — Zwrotne poświadczenie odbioru „Avis de reception” [do zagranicznych listów z podaną wartością i przetrzymywanie w urzędach oddawczych niedoręczalnych zagranicznych listów z podaną wartością. — Wykaz władz i urzędów, którym przysługuje prawo nadawania przesyłek listowych za opłatą ryczałtową. — Falsyfikaty 500.000 markowe II i III typu. — Zmiana w Światowym Związku Pocztowym. — Zmiany w obiegu poczty. — Opłata manipulacyjna pobierana przez P. K. O., za przekazy pobraniowe. — Wykaz książeczek wkładowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione. — Przyjmowanie i wypłata przekazów telegraficznych w agencjach pocztowych b. dzielnicy pruskiej. — Konkursy.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczty i Telegrafów: Wilno.

Ustawy i Rozporządzenia.

24

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 18 stycznia 1924 r.

w przedmiocie ustanowienia Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów*).

Na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa Poczty i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 131, poz. 1061) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1924 r. zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustanawia się Generalną Dyrekcję Poczty i Telegrafów dla wykonywania zarządu poczty i telegrafów, przekazanego ustawą z dnia 5 grudnia 1923 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa Poczty i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 131, poz. 1061) Ministrowi Przemysłu i Handlu, pod naczelnym jego kierownictwem.

§ 2. Ministrowi Przemysłu i Handlu zastrzeżone pozostaje załatwianie:

1) spraw, wynikających ze stosunku do Prezydenta Rzeczypospolitej, ciał ustawodawczych, Prezesa Rady Ministrów i Ministrów;

2) wnoszenia projektów ustaw i rozporządzeń ogólnie obowiązujących, a ogłaszanych w Dzienniku Ustaw i wniosków na Radę Ministrów;

3) zawierania umów międzynarodowych, podlegających ratyfikacji;

4) spraw budżetu i zamknięć rachunkowych Zarządu Poczty i Telegrafów;

5) oznaczania taryf pocztowych, telegraficznych i telefonicznych;

6) obsadzania stanowisk służbowych w ramach ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164);

7) udzielania przewidzianych ustawami koncesji;

8) zezwalania na zakupy, uskuteczniane zagranicą od 10.000 fr. złotych wzwyż;

9) innego rodzaju sprawy, których załatwienie Minister Przemysłu i Handlu wyłączy z zakresu działania Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

§ 3. Zakres działania Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów obejmuje wszystkie władze, urzędy i urządzenia pocztowe, telegraficzne, telefoniczne i radjotelegraficzne.

Stanowi ona w ramach Ministerstwa Przemysłu i Handlu odrębną jednostkę administracyjną i porozumiewa się bezpośrednio z innymi Ministerstwami i władzami centralnymi, oraz z zagranicznymi rządami pocztowymi i telegraficznymi w sprawach, wchodzących w zakres Zarządu Poczty i Telegrafów oraz wykonania rozporządzeń Ministra Przemysłu i Handlu.

*) Ogłoszone w Dz. U. R. Nr. 9/1924, poz. 85.

§ 4. Na czele Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów stoi Generalny Dyrektor Poczty i Telegrafów, któremu przydziela się do pomocy dwóch Wicedyrektorów i który rozstrzyga ostatecznie we wszystkich sprawach zarządu Poczty i Telegrafów, niezastrzeżonych Ministrowi Przemysłu i Handlu.

§ 5. Generalna Dyrekcja Poczty i Telegrafów dzieli się na 11 Wydziałów, a mianowicie:

1) administracyjny, 2) osobowy, 3) budżetowo-rachunkowy, 4) ogólnogospodarczy, 5) organizacyjny, 6) pocztowo-krajowy, 7) pocztowo-zagraniczny, 8) komunikacyjny, 9) eksploatacji telegrafów i telefonów, 10) budowy i konserwacji, 11) radiotelegraficzny.

Zakres działania poszczególnych wydziałów określi Minister Przemysłu i Handlu.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *W. Grabski.*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *Józef Kiedroń.*

25

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 stycznia 1924 r.

w sprawie unormowania djet dziennych*).

W wykonaniu art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924) i art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134 poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1. Począwszy od dnia 1 grudnia 1923 r. djetyienne określone w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 117 poz. 936) ustala się, jak następuje:

Dla funkcjonarjuszów państwowych wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924) oraz wojskowych zawodowych i oficerów niezawodowych, którzy pełnią czasowo służbę:

Grupa uposażenia:	punktów:
I i II	65
III i IV	50
V	36
VI	26
VII	20
VIII	16
IX	15
X, XI i XII	12
XIII i XIV	8
XV i XVI	6

*) Ogłoszone w Dz. U. R. P. Nr. 2/1924, poz. 9.

Dla sędziów i prokuratorów:

Grupa uposażenia:	punktów:
A	26
B	36
C i D	50
Dla podoficerów	5
Dla szeregowców	4

Aplikanci sądowi egzaminowani, zastępcy sędziów śledczych i asesorowie sądowi z b. dzielnicy pruskiej 20 punktów.

Inni aplikanci sądowi 15 punktów.

Kwotę djety dziennej otrzymuje się przez pomnożenie liczby punktów przez mnożną ustaloną na dany miesiąc na mocy art. 5 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924).

Zwiększenie mnożnej wedle art. 5 zdanie przedostatnie wyżej wymienionej ustawy stosuje się do obliczenia djet dziennych, należnych od dnia 16 danego miesiąca.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

26

Rozporządzenie Generalnego Dyrektora Poczty i Telegrafów z dnia 31 stycznia 1924 r. Nr. 167/IV w przedmiocie uposażenia agentów pocztowych.

§ 1.

W porozumieniu z Ministerstwem Skarbu zastosuje się do uposażenia agentów stawki ruchome.

§ 2.

Wysokość uposażenia oznacza się w punktach, ustalonych następująco:

Dla agencji I stopnia:

wynagrodzenie osobiste

138 punktów

Dla agencji II stopnia:

93 punktów

dodatek telegr.

69 punktów

47 punktów

ryczałt na pośtańca

35 punktów

25 punktów

§ 3.

Kwotę uposażenia otrzymuje się przez pomnożenie mnożnej ustalonej na dzień 1-go każdego miesiąca przez Radę Ministrów dla wymiaru uposażenia funkcjonarjuszów państwowych i wojska, przez ilość punktów.

Dopłat półmiesięcznych nie uwzględnia się. Wypłata uposażenia następuje z dołu.

§ 4.

Rozporządzenie obowiązuje z mocą wsteczną od 1 października 1923 r. na całym obszarze Polski z wyjątkiem górnośląskiej części Wo-

jewództwa Śląskiego, w której rozporządzenie to obowiązuje od 1 stycznia 1924 r. Z dniem tym tracą moc obowiązującą rozporządzenia sprzeczne z niniejszem.

§ 5.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Dyrekcjom Pocz i Telegrafów.

p. o. Generalnego Dyrektora P. i T.:

(—) *Moszczyński.*

Zarządzenia.

27

Postępowanie w obrocie zagranicznym z listowemi przesyłkami nieopłaconemi lub niedostatecznie opłaconemi.

I. Postanowienia ogólne.

1. W razie zupełnego lub częściowego nieuiszczania opłat pocztowych przy nadaniu wszelkiego rodzaju przesyłek listowych, całkowicie nieuiszczona opłata lub uzupełnienie niedostatecznej opłaty winny być pokryte przez odbiorcę w wysokości podwójnej, przyczem powyższa dopłata nie może być mniejszą, niż 30 centimów złotych; wyjątek stanowią przesyłki listowe dosyłane i niedoręczalne (zwrotne) należycie opłacone za pierwszy etap przewozu lub pierwotnie zwolnione od opłaty, za które w danym razie wypaść może dopłata mniejsza, niż 30 centimów.

Do kategorii przesyłek za pierwszy etap przewozu należycie opłaconych zalicza się również przesyłki listowe władz i urzędów państwowych zaopatrzone napisem: „Opłata ryczałtowana“.

2. Wartość franka złotego dla opłat listowych zagranicznych (frank konwencyjny) jest niższa od wartości franka złotego waloryzacyjnego, ponieważ przyjęto:

1 frank konwencyjny = 60 jednostek taryfowych,

1 centim złoty = $60 : 100 = \frac{3}{5}$ jednostki taryfowej

i odwrotnie 1 jednostka taryfowa = $\frac{5}{3}$ centima złotego.

W tym stosunku ustalono w jednostkach taryfowych zasadnicze opłaty listowe zagraniczne, a mianowicie:

dla listów do 20 gramów za 50 centimów—30 jednostek taryfowych

dla kartek pocztowych za 30 centimów—18 jednostek taryfowych

dla druków, 50 gramów za 10 centimów—6 jednostek taryfowych.

Inne stawki odpowiadają również powyższemu stosunkowi.

Ponieważ dopłaty w obrocie zagranicznym uwidaczniać należy w centimach (frankach) złotych, okazuje się potrzeba przeliczania jednostek taryfowych na centymy złote i naodwrot z ewentualnem przemianowywaniem jednostek taryfowych na marki polskie i naodwrot.

Dla przeliczania wynikających z dopłat listowych jednostek taryfowych na marki polskie i naodwrot podawany będzie urzędowi w telegramie, zawierającemu równoważniki dwutygodniowe także równoważnik 1 jednostki. Jednostki taryfowe przelicza się na marki polskie, mnożąc ilość jednostek przez równoważnik 1 jednostki; zaś marki polskie przelicza się na jednostki, dzieląc ilość marek przez równoważnik 1 jednostki.

3. W krajach o systemie metrycznym obowiązuje dla listów jednostka wagi 20 gramów; dla druków, papierów handlowych i próbek towarów — 50 gramów; dla druków dla ociemniałych — 500 gramów.

W krajach, gdzie obowiązuje uncja wagi handlowej angielskiej (Australijski Związek Państw, Indje brytyjskie, Irlandja, Kanada, Kuba, Stany Zjednoczone Ameryki, Unja południowo-afrykańska, Wielka Brytania) stosowana jest dla listów jako jednostka wagi 1 uncja (= 28,3465 gr.); dla druków, papierów handlowych i próbek towarów — 2 uncje (= 56,693 gr.); dla druków dla ociemniałych — 16 uncji (= 453,544 gr.).

4. Zasadniczo wszystkie przesyłki listowe w obrocie zagranicznym mają być w całości opłacone przez nadawców.

Nieopłacone lub niedostatecznie opłacone przesyłki listowe wszelkiego rodzaju (listy, kartki, druki zwykłe i dla ociemniałych, czasopiśma, papiery handlowe, próbki towarów) nadawcze urzędy pocztowe mają zwracać, o ile możności, nadawcom celem uzupełnienia brakującej opłaty. Uzupełnienie opłaty leży nietylko w interesie Skarbu Państwa, któremu ubywają znaczne dochody, lecz również w interesie samych nadawców, którzy narażając adresatów na dotkliwie dopłaty, mogą przez to dać powód do odmówienia przyjęcia przesyłki.

Gdyby zwrot był niemożliwy z braku podania adresu nadawcy lub gdyby zwrot połączony był ze znacznym opóźnieniem w wysyłce, wreszcie, gdyby nadawca wyraźnie zastrzegł się przeciw zwrotowi, należy:

- a) nieopłacone lub częściowo opłacone listy i kartki pocztowe oraz
- b) częściowo opłacone druki, papiery handlowe i próbki towarów wysłać dalej po zaznaczeniu na nich brakującej dopłaty w sposób przepisany.

Druki, papiery handlowe i próbki towarów muszą być przy nadaniu opłacone przynajmniej częściowo; przesyłki takie nieopłacone zupełnie wykluczone są od przewozu, a w razie niemożności zwrotu nadawcy uważane są jako przesyłki niedoręczalne. Przesyłek tego rodzaju, nadeszłych wyłącznie z zagranicy, nie należy zwracać natychmiast, lecz obliczyć dopłatę, jak za list nieopłacony i przedstawić je adresatowi; dopiero w razie odmowy zapłaty zwraca się takie przesyłki do zagranicy po uprzednim skreśleniu dopłaty.

O ile w obrocie z pewnymi krajami istnieje bezwzględny przymus opłacania, należy nadawane przesyłki nieopłacone lub niedostatecznie opłacone w każdym razie zwracać nadawcom względnie postąpić z nimi jak z przesyłkami niedoręczalnymi; zaś przesyłki takie nadechodzące wyjątkowo z zagranicy doręczać po obciążeniu ich przepisowemi dopłatami.

Przymus taki istnieje obecnie w obrocie wzajemnym z Czechosłowacją.

5. Przesyłki polecane (również takie ze zwrotnem poświadczeniem odbioru) niedostatecznie opłacone lub zupełnie nieopłacone traktowane są odnośnie do brakującej opłaty narówni z przesyłkami zwykłymi, przyczem za podstawę do obliczania dopłaty bierze się opłatę za przewóz (od wagi) i należytość za polecenie (w danym razie także należytość za zwrotne poświadczenie odbioru) jako jedną całość.

6. Przesyłki ekspresowe nie opłacone w całości doręcza się przez umyślnego posłańca bez obciążania dopłatą, o ile były one przez za-

graniczny urząd nadawczy traktowane jako przesyłki ekspresowe, t. j. zaopatrzone nalepką lub odciskiem stempla „Expres“.

Urzędy wymiany mają o takich nieprawidłowych opłatach zawiadamiać przełożone Dyrekcje poczt i telegrafów podając dokładnie znamiona usterkowanej przesyłki ekspresowej (urząd nadawczy, data nadania, ew. numer polecenia, adres nadawcy i odbiorcy) oraz uiszczoną opłatę.

Przesyłki niezaopatrzone nalepką lub odciskiem stempla „Expres“ traktuje się jako przesyłki zwykłe względnie polecone.

7. Wszelkie dotychczasowe przepisy w sprawie postępowania w obrocie zagranicznym z listowemi przesyłkami nieopłaconemi lub niedostatecznie opłaconemi tracą moc obowiązującą.

II. Kierunek z Polski do zagranicy.

8. Urzędy nadawcze oznaczają przesyłki nieopłacone lub niedostatecznie opłacone w prawym górnym rogu strony adresowej, w miejscu przeznaczonym do naklejania znaczków lub obok nalepionych znaczków literą „T“ (pierwsza litera słowa francuskiego „taxe“), dodając cyframi czytelnemi kwotę we frankach i centimach, którą należy pobrać od odbiorcy np. T. 60 c., T. 1 fr. 50 c.

Prócz tego oznaczenia, wykonanego zapomocą stempla lub ołówka kolorowego, należy umieścić odcisk datownika.

Urzędy wymiany uzupełniają w danym razie brakujące oznaczenie dopłaty i umieszczają odcisk własnego datownika.

W razie użycia znaczków nieważnych umieszcza się obok znaczków cyfrę „O“ (zero).

9. Nieopłacone listy i kartki pocztowe z Polski do zagranicy (z wyjątkiem obrotu z W. M. Gdańskiem) podlegają następującym dopłatom:

P R Z E D M I O T		Do Austrii, Czechosłowacji, Rumunii, Węgier	Do innych krajów
		c e n t i m ó w	
Listy do wagi	20 gramów	80	100
„ „ „	40 „	130	150
„ „ „	60 „	180	200
„ „ „	80 „	230	250
„ „ „	100 „	280	300
Za każde dalsze	20 „	50	50
Kartki pocztowe		46	60

Kwoty powyższe stanowią już podwójną wysokość brakującej opłaty.

Do Czechosłowacji istnieje obecnie bezwzględny przymus opłacania.

Nieopłacone druki, papiery handlowe i próbki towarów wykluczone są od przewozu.

10. W razie niedostatecznej opłaty wszelkiego rodzaju przesyłek listowych stwierdza się, na podstawie obowiązującej taryfy dla przesyłek listowych do zagranicy, jaka kwota w markach polskich, za-

leżnie od rodzaju i wagi przesyłki, brakuje do należytej opłaty. Brakującą kwotę bierze się w podwójnej wysokości i zamienia na jednostki taryfowe, dzieląc ilość marek przez równoważnik 1 jednostki z ewentualnem zaokrągleniem ilorazów na całe jednostki wzwyż. Otrzymane w ten sposób jednostki przelicza się na centymy złote przy pomocy dołączonej tablicy I.

Dopłata nie może być mniejszą, niż 30 centymów złotych.

Przykłady (równoważnik 1 jednostki taryfowej = np. 20.000 mk.):

a) Za list wagi 18 gr. do Szwajcarii, uiszczono 400.000 mk. (zamiast 600.000 mk.), brakuje $200.000 \times 2 = 400.000$ mk.: 200.000 = 20 jednostek taryfowych = 32 centymów (T. 33 c.).

b) Za kartkę pocztową do Rumunii uiszczono 200.000 mk. (zamiast 275.000 mk.), brakuje $75.000 \times 2 = 150.000$ mk.: 20.000 = $7\frac{1}{2}$ z zaokrągleniem 8 jednostek taryfowych = 13 centymów najmniej jednak 30 c. (T. 30 c.).

c) Za druk wagi 100 g. do Austrii uiszczono 120.000 mk. (zamiast 240.000 mk.), brakuje $120.000 \times 2 = 240.000$ mk.: 20.000 = 12 jednostek taryfowych = 20 centymów najmniej jednak 30 c. (T. 30 c.).

III. Kierunek z zagranicy do Polski.

11. Zagraniczne urzędy pocztowe mają nieopłacone lub niedostatecznie opłacone przesyłki listowe oznaczać w ten sam sposób jak polskie urzędy pocztowe (punkt 8). Polskie urzędy wymiany, a w razie przecoczenia z ich strony, urzędy oddawcze sprawdzają, czy dopłata podana przez zagranicę w walucie frankowej (100 centymów = 1 frank) jest należyta oraz, gdy dopłata nie jest wcale oznaczona lub jest oznaczona niedokładnie lub też w walucie innej, niż frankowej, same obliczają wysokość dopłaty według wskazówek podanych poniżej (punkt 14) i oznaczają dopłatę obliczoną w markach polskich cyframi czytelnymi na samej przesyłce, umieszczając również odeisk datownika.

Wszelkie przesyłki, na których nie został umieszczony znak „T” uważać należy za dostatecznie opłacone, chyba że omyłka jest zupełnie widoczna.

12. Nieopłacone listy i kartki pocztowe z zagranicy do Polski podlegają, zależnie od jednostki wagi przyjętej w kraju nadania, następującym dopłatom:

P R Z E D M I O T		Z Austrii, Czechosłowacji, Rumunii, Węgier.	Z innych krajów
		jednostek taryfowych	
Listy do wagi	20 gr. lub 1 uncji = 28,34 gr. .	48	60
„ „ „	40 „ „ 2 „ = 56,68 „ .	78	90
„ „ „	60 „ „ 3 „ = 85,02 „ .	108	120
„ „ „	80 „ „ 4 „ = 113,36 „ .	138	150
„ „ „	100 „ „ 5 „ = 141,70 „ .	168	180
Za każde dalsze	20 „ „ 1 „ = 28,34 „ .	30	30
Kartki pocztowe	„ „ „ „ „ „ „	28	36

Kwoty powyższe stanowią już podwójną wysokość brakującej opłaty. Jednostki taryfowe przeliczyć należy na marki polskie.

13. Za niedostatecznie opłacone przesyłki listowe z zagranicy do Polski, na których pobrać się mająca dopłata oznaczona jest w walucie frankowej przypada w markach polskich kwota, którą się otrzyma, przeliczając centymy złote na jednostki taryfowe przy pomocy dołączonej tablicy II, zaś jednostki na marki polskie według równoważnika ustalonego dla 1 jednostki taryfowej.

Przykłady (równoważnik 1 jednostki taryfowej = np. 20.000 mk.):

- a) Za list z Czechosłowacji oznaczony „T. 60 c.“ należy pobrać 60 centimów = 36 jednostek taryfowych $\times 20.000 = 720.000$ mk.
- b) Za kartkę z Kanady oznaczoną „T. 30 c.“ należy pobrać: 30 centimów = 18 jednostek taryfowych $\times 20.000 = 360.000$ mk.
- c) Za próbkę z Lotwy oznaczoną „T. 42 c.“ należy pobrać: 42 centimów = 25 jednostek taryfowych $\times 20.000 = 500.000$ mk.

14. Jeżeli na niedostatecznie opłaconych przesyłkach listowych z zagranicy do Polski pobrać się mająca dopłata nie jest wcale oznaczona lub jest oznaczona niedokładnie (np. mniej, niż 30 centimów), czy też podana jest w innej walucie niż frankowa lub bez zaznaczenia waluty, oblicza się wysekość dopłaty na podstawie taryfy kraju nadania.

Oplaty pobierane zagranicą za przesyłki listowe do Polski zawiera dołączone zestawienie.

Dopłatę obliczoną w walucie odnośnego kraju przelicza się w sposób podany w kolumnie 12 zestawienia na jednostki taryfowe z ewentualnym zaokrągleniem na całe jednostki wzwyż. Otrzymałą ilość jednostek taryfowych zamienia się na marki polskie.

Dopłata nie może być mniejszą, niż 18 jednostek taryfowych zamienionych na marki polskie (opłata za kartkę pocztową w obrocie zagranicznym).

Przykłady (równoważnik 1 jednostki taryfowej = np. 20.000 mk.):

- a) Za list wagi 28,3 gr. (= 1 uncja) ze Stanów Zjednoczonych Ameryki uiszczono 3 centy zamiast 5 centów; dopłata wynosi 2 centy $\times 2 = 4$ centy $\times 6 = 24$ jednostek taryfowych $\times 20.000 = 480.000$ mk.
- b) Za list wagi 60 gr. z Hiszpanji uiszczono 60 centimos zamiast 80 centimos; dopłata wynosi 20 centimos $\times 2 = 40$ centimos $\times 3 = 120 : 4 = 30$ jednostek taryfowych $\times 20.000 = 600.000$ mk.
- c) Za kartkę z Wielkiej Brytanji uiszczono 1 penny zamiast $1\frac{1}{2}$ penny; dopłata wynosi $\frac{1}{2}$ penny $\times 2 = 1$ penny $\times 12 = 12$ jednostek najmniej jednak 18 jednostek $\times 20.000 = 360.000$ mk.

IV. Obrót z Wolnem Miastem Gdańskiem.

15. W obrocie z W. M. Gdańskiem oznacza się przesyłki nieopłacone lub niedostatecznie opłacone tylko literą „T“ bez podania wysokości dopłaty oraz odciskiem datownika.

Za przesyłki nieopłacone lub niedostatecznie opłacone z obszaru gdańskiego pobierać należy dopłaty:

- a) w pojedynczej wysokości za przesyłki urzędowe nieopłacone;
- b) w podwójnej wysokości za przesyłki prywatne nieopłacone lub częściowo opłacone oraz za przesyłki urzędowe tylko częściowo opłacone.

V. Przesyłki listowe dosyłane i niedoręczalne (zwrotne).

16. Przesyłki listowe opłacone według pełnych stawek taryfy zagranicznej nie podlegają w razie dosyłania żadnym opłatom dodatkowym; to samo dotyczy zwrotu nadawcom przesyłek niedoręczalnych.

Poza zniżkami taryfowymi, stosowanymi w obrocie z obszarem W. M. Gdańska oraz w obrocie z Austrią, Czechosłowacją, Rumunią i Węgrami, obowiązują pełne stawki taryfy ogólnie związkowej.

17. W razie dosyłania przesyłek z krajów, które we wzajemnym obrocie stosują zniżki taryfowe do kraju o ogólnej taryfie i z obrotu wewnętrznego do zagranicy, należy rozróżniać następujące wypadki:

a) Przesyłki nieopłacone lub opłacone niedostatecznie za pierwszy etap przewozu obciąża się dopłatą, pobieraną do tego rodzaju przesyłek, przesyłanych wprost z miejsca nadania do miejsca nowego przeznaczenia.

Przykład: Niedostatecznie opłacony list z Włoch do Rumunii, który został dosłany do Polski, obciąża się dopłatą tak jak gdyby list ten przesłany był wprost z Włoch do Polski.

b) Przesyłki, należycie opłacone za pierwszy etap przewozu obciąża się w **pojedynczej wysokości** różnicą między już uiszczoną opłatą a opłatą, którą należałoby pobrać, gdyby przesyłki były wprost przesłane z miejsca nadania do miejsca nowego przeznaczenia.

Przykład: List z Austrii do Niemiec, dostatecznie opłacony za pierwszy etap przewozu (Austria-Niemcy) — w razie dosłania do Polski należy obciążyć tylko pojedynczą różnicą między uiszczoną opłatą a opłatą stosowaną w Austrii dla listów do Polski.

c) Przesyłki obrotu wewnętrznego, należycie opłacone lub opłacone ryczałtowo według taryfy wewnętrznej, należy traktować jak przesyłki, od których uiszczono całkowitą opłatę za pierwszy etap ich przewozu (patrz lit. b).

Przykład: Kartkę pocztową z Warszawy do Krakowa, należycie opłaconą według taryfy wewnętrznej, w razie dosłania do Paryża obciąża się pojedynczą różnicą między opłatą krajową a zagraniczną.

d) Przesyłki obrotu wewnętrznego, zwolnione od opłaty, obciąża się dopłatami w pojedynczej wysokości opłat od tego rodzaju przesyłek, podlegających opłacie przy przesyłaniu wprost z miejsca nadania do miejsca nowego przeznaczenia.

18. Takie przesyłki, które w wypadkach, wyliczonych w punkcie 17, zanim nadeszły do urzędu oddawczego, przesyłane były do kraju, względem którego kraj nadania stosuje taryfy wyższe niż względem kraju oddawczego, podlegają tej wyższej opłacie.

19. Oznaczanie przesyłek dosyłanych literą „T“ i — wedle możliwości — również kwotą dopłaty w centymach, należy do urzędów kraju dosyłającego. W danym razie dopłata może być mniejsza niż 30 centymów (patrz punkt 17, lit. b—d). Niektóre urzędy zagraniczne stosują uwagę: „Pas re gulièrement affranchi pour le premier parcours“ (Niedostatecznie opłacono za pierwszy etap przewozu), lub „Regulièrement affranchi pour le premier parcours“ (dostatecznie opłacono za pierwszy etap przewozu). W razie uzupełnienia opłaty przed dosłaniem nie oznacza się przesyłki znakiem „T“, lecz obok użytych znaczków wpisuje się uwagę: „Taxe de réexpédition payée“ (Opłatę za dosłanie uiszczono).

20. Listy i kartki pocztowe nieopłacone, wszelkiego rodzaju przesyłki listowe opłacone niedostatecznie, które wracają do kraju nadania skutkiem dosłania lub niedoręczalności, podlegają wydaniu odbiorcom lub nadawcom za ściągnięciem opłat, którymi były obciążone, czy to w miejscu nadania lub przeznaczenia, czy też podczas przewozu skutkiem dosłania poza pierwotne miejsce przeznaczenia..

Przesyłki takie, wracające do kraju nadania, winny być oznaczone literą „T“ i kwotą dopłaty w walucie frankowej (patrz punkt 8, 11, 19).

L. 418/VII z dnia 26 stycznia 1924 r.

T A B L I C A I.

do przeliczania na centymy złote dopłat obliczanych w jednostkach taryfowych za niedostatecznie opłacone przesyłki z Polski do zagranicy.

wysokość dopłaty w jednostkach taryfowych	na przesyłce należy zaznaczyć w centimach	wysokość dopłaty w jednostkach taryfowych	na przesyłce należy zaznaczyć w centimach	wysokość dopłaty w jednostkach taryfowych	na przesyłce należy zaznaczyć w centimach	wysokość dopłaty w jednostkach taryfowych	na przesyłce należy zaznaczyć w centimach
1	2	16	27	31	52	46	77
2	3	17	28	32	53	47	78
3	5	18	30	33	55	48	80
4	7	19	32	34	57	49	82
5	8	20	33	35	58	50	83
6	10	21	35	36	60	60	100
7	12	22	37	37	62	70	117
8	13	23	38	38	63	80	133
9	15	24	40	39	65	90	150
10	17	25	42	40	67	100	167
11	18	26	43	41	68	200	333
12	20	27	45	42	70	300	500
14	22	28	47	43	72	400	667
13	23	29	48	44	73	500	833
15	25	30	50	45	75		

Uwaga: Jeżeli dopłata wynosi więcej, niż 50 jednostek, należy w danym razie dopłatę w centimach obliczyć przez dodanie kwot uwzględnionych w tablicy, np. 85 jednostek = $133 + 8 = 141$ centimów.

T A B L I C A II.

do przeliczania na jednostki taryfowe dopłat oznaczonych w walucie frankowej na niedostatecznie opłaconych przesyłkach z zagranicy do Polski.

wysokość dopłaty w centymach złotych	wynosi jednostek taryfowych	wysokość dopłaty w centymach złotych	wynosi jednostek taryfowych	wysokość dopłaty w centymach złotych	wynosi jednostek taryfowych	wysokość dopłaty w centymach złotych	wynosi jednostek taryfowych
1	1	16	10	31	19	46	28
2	1	17	10	32	19	47	28
3	2	18	11	33	20	48	29
4	2	19	11	34	20	49	29
5	3	20	12	35	21	50	30
6	4	21	13	36	22	60	36
7	4	22	13	37	22	70	42
8	5	23	14	38	23	80	48
9	5	24	14	39	23	90	54
10	6	25	15	40	24	100	60
11	7	26	16	41	25	200	120
12	7	27	16	42	25	300	180
13	8	28	17	43	26	400	240
14	8	29	17	44	26	500	300
15	9	30	18	45	27		

Uwaga: Jeżeli dopłata wynosi więcej niż 50 centimów należy w danym razie dopłatę w jednostkach taryfowych obliczyć przez dodanie kwot uwzględnionych w tablicy, np. 141 centimów = $60 + 25 = 85$ jednostek taryfowych.

Z E S T A W I E

pobieranych zagranicą za

(Najniższa opłata za próbki towarów równa się podwójnej opłacie za druki jednej list pierwszej jednostki wagi (kol. 7 i 4). Wyjątki dotyczące papierów

K R A J E	Monety obce i ich równoważniki w jednostkach taryfowych	L I S T Y		
		jednostka wagi gr.	O p ł a t a	
			za pierwszą jednostkę wagi	za każdą dalszą jednostkę wagi
1	2	3	4	5
Opłaty zasadnicze	centim złoty = $\frac{3}{5}$ (100 c. = 1 frank złoty)	20	50	25
Polska:				
a) do W. M. Gdańska	jednostka taryfowa	20	10	20 (do 250 gr.)
b) do Austrii, Czechosłowacji, Rumunii, Węgier	jednostka taryfowa	20	24	15
c) do innych krajów	jednostka taryfowa	20	30	15
Albanja (Shqipëni)	quindarka = $1\frac{1}{5}$ (100 q. = 1 frank)	20	25	12
Afryka (Unja południowa)	penny (pence) = 10 (12 p. = 1 szyling)	28,3	3	$1\frac{1}{2}$
Ameryka (Stany Zjednoczone)	cent = 6 (100 c. = 1 dolar)	28,3	5	3
Argentyna	centavo = $2\frac{1}{2}$ (100 c. = 1 peso)	20	12	6
Australja (Związek Państw)	penny (pence) = 10 (12 p. = 1 szyling)	28,3	3	$1\frac{1}{2}$
Austria	korona = $\frac{1}{100}$	20	2400	1500
Belgia	centim = $\frac{3}{5}$ (100 c. = 1 frank)	20	50	25
Brazylja	reis = $\frac{3}{40}$ (1000 r. = 1 milreis)	20	400	200
Bułgarja	stotinka = $\frac{1}{10}$ (100 st. = 1 lew)	20	300	150
Chiny	cent = 3 (100 c. = 1 dolar)	20	10	5
Czechosłowacja	halerz = $\frac{3}{25}$ (100 h. = 1 korona)	20	200	125
Danja	eyer (oere) = $\frac{3}{4}$ (100 e. = 1 korona)	20	40	20
Egipt	milliem = 2 (10 m. = 1 piaster) (1000 m. = 1 funt)	20	15	10

NIE OPLAT

przesyłki listowe do Polski.

jednostki wagi (kol. 7). Najmniejsza opłata za papiery handlowe równa się opłacie za handlowych podane są w nawiasach pod odnośnemi stawkami).

Kartki pocztowe	Druki, próbki towarów, papiery handlowe za każde 50 gr. lub 2 uncje = 56,6 gr.	Druki dla ociemniałych za każde 500 gr. lub 16 uncji = 453,5 gr.	Polecenie	Zwrotne poświadczenie odbioru	Doręczenie ekspresowe	Sposób przeliczania dopłat z waluty obcej na jednostki taryfowe
6.	7	8	9	10	11	12
30	10	5	50	50	100	centimy złote $\times 3:5$
6	do 50 gr 3 " 100 " 5 " 250 " 10 " 500 " 20 " 1000 " 30	3 (do 3 kg)	20	20	40	—
14	6 (30)	3 (do 3 kg)	30	30	60	—
18	6	3	30	30	60	—
15	5	2	25	25	—	quindarki $\times 6:5$
11/2	1/2	1/2	4	3	—	pence $\times 10$
2	1	1	10	w należytości za polecenie	—	centy $\times 6$
5	3	3	12	12	15	centavy $\times 5:2$
11/2	1	1/2	3	3	—	pence $\times 10$
1400	600 (3000)	100	3000	3000	6000	korony : 100
30	10	5	50	50	100	centimy $\times 3:5$
200	80	40	400	400	—	reisy $\times 3:40$
200	60	30	300	300	—	stotinki : 10
6	2	1	10	10	20	centy $\times 3$
120	50 (250)	10 (do 100 gr 5)	250	250	500	halerze $\times 3:25$
25	10	5	30	40	80	oere (aur) $\times 3:4$
10	4	2	15	15	—	milliemy $\times 2$

K R A J E	Monety obce i ich równoważniki w jednostkach taryfowych	L I S T Y		
		jednostka wagi gr.	O p ł a t a	
			za pierwszą jednostkę wagi	za każdą dalszą jednostkę wagi
1	2	3	4	5
Estonja (Eesti)	marka = 2	20	15	8
Finlandja (Suomi)	penni = $\frac{3}{20}$ (100 p. = 1 marka)	20	200	100
Francja z Monakiem	centim $\frac{3}{5}$ (100 c. = 1 frank)	20	50	25
Gdańsk (Wolne Miasto)	fenig = $\frac{1}{2}$ (100 f. = gulden)	20	20	do 100 gr. 30 " 250 " 35 c 500 " 40
Grecja	lepton = $\frac{3}{20}$ (100 l. = 1 drachma)	20	200	100
Hiszpanja	centimo $\frac{3}{4}$ (100 c. = 1 peseta)	20	40	20
Holandja	cent = $\frac{11}{2}$ (100 c. = 1 gulden)	20	20	10
Indje brytyjskie	anna = 10 (16 a. = 1 rupia)	28,3	3	$11\frac{1}{2}$
Indje holenderskie	cent — $11\frac{1}{2}$ (100 c. = 1 gulden)	20	20	10
Irlandja (Wolne Państwo)	penny (pence) = 10 (12 p. = 1 szyling)	28,3	3	$11\frac{1}{2}$
Islandja	eyer (oere) = $\frac{3}{4}$ (100 e. = 1 korona)	20	40	20
Japonja	sen = $11\frac{1}{2}$ (100 s. = 1 yen)	20	20	10
Jugosławja (Królestwo Serbów, Kroatów i Słoweńców)	para = 10 (100 p. = 1 dinar)	20	300	150
Kanada	cent = 3 (100 c. = 1 dolar)	28,3	10	5
Kuba	centavo = 6 (100 c. = 1 dolar)	28,3	5	3
Litwa (Lietuva) z Kłajpedą	centas = $\frac{1}{2}$ (100 c. = 1 litas)	20	60	30
Luksemburg	centim = $\frac{3}{5}$ (100 c. = 1 frank)	20	50	25
Łotwa (Latvija)	santim = $11\frac{1}{2}$	20	20	10
	(100 s. = 1 lat)	20	10	5
	rubel = 3	20	10	5
Marok francuski	centim = $\frac{3}{5}$ (100 c. = 1 frank)	20	50	25
Marok hiszpański	centimo = $\frac{3}{4}$ (100 c. = 1 peseta)	20	40	20

Kartki pocztowe	Druki, próbki towarów, papiery handlowe za każde 50 gr. lub 2 uncje = 56,6 gr.	Druki dla ociemniałych za każde 500 gr. lub 16 uncji = 453,5 gr.	Polecenie	Zwrotne poświadczenie odbioru	Doręczenie ekspresowe	Sposób przeliczania dopłat z waluty obcej na jednostki taryfowe
6	7	8	9	10	11	12
9	3	2	15	15	—	marki $\times 2$
120	40	20	200	200	400	penni $\times 3 : 20$
30	10	5	50	50	100	centimy $\times 3 : 5$
10	do 50 gr. 5 " 100 " 10 " 250 " 20 " 500 " 30 " 1000 " 40	5 (za klg.)	40	40	50	fenigi : 2
120	40	20	200	200	400	leptony $\times 3 : 20$
25	10	5	40	40	—	centimy $\times 3 : 4$
12 1/2	5	2 1/2	15	20	40	centy $\times 3 : 2$
11 1/2	1/2 lub 6 pies	1/2 lub 6 pies	3	3	—	anny $\times 10$
12 1/2	5	2 1/2	20	20	—	centy $\times 3 : 2$
11 1/2	1/2	1/2	3	3	6	pence $\times 10$
25	10	5	30	40	80	oere (aur) $\times 3 : 4$
8	4	2	20	20	40	seny $\times 3 : 2$
150	40	20	200	200	400	para : 10
6	2	1	10	10	—	centy $\times 3$
2	1	1	8	w należytości za polecenie	—	centavy $\times 6$
36	12	6	60	60	—	centas : 2
30	10	5	50	50	100	centimy $\times 3 : 5$
12	4	2	20	20	—	santimy $\times 3 : 2$
6	2	1	10	10	—	ruble $\times 3$
30	10	5	50	50	100	centimy $\times 3 : 5$
25	10	5	40	40	—	centimy $\times 3 : 4$

K R A J E	Monety obce i ich równoważniki w jednostkach taryfowych	L I S T Y		
		jednostka wagi gr	O p ł a t a	
			za pierwszą jednostkę wagi	za każdą dalszą jednostkę wagi
1	2	3	4	5
Meksyk	centavo = $11\frac{1}{2}$ (100 c. = 1 peso)	20	20	10
Mesopotamja (Irak)	anna = 10 (16 a. = 1 rupia)	20	3	$11\frac{1}{2}$
Niemcy	fenig = 1 (100 f. = 1 marka)	20	30	15
Norwegja (Norge)	oere = $\frac{3}{4}$ (100 oe. = 1 korona)	20	40	20
Palestyna	milliem = $24\frac{1}{13}$ (10 m. = 1 piaster) (1000 m. = 1 funt)	20	13	7
Panama	centesimo = 6 (100 c. = 1 balboa)	20	5	3
Persja	szach = $11\frac{1}{2}$ (20 sz. = 1 kran)	20	20	10
Portugalja	centavo = $\frac{3}{16}$ (100 c. = 1 eskudo)	20	160	80
Rosja (Związek rep. sow.)	kopiejka = $11\frac{1}{2}$ (100 k. = 1 rubel)	20	20	10
Rumunja	ban = $\frac{1}{20}$ (100 b. = 1 len)	20	450	300
Sarra (Terytorjum)	centim = $\frac{3}{5}$ (100 c. = 1 frank)	20	50	25
Szwajcarja z Lichtensteinem	centim = $\frac{3}{4}$ (100 c. = 1 frank)	20	40	20
Szwecja (Sverige)	oere = 1 (100 oe. = 1 korona)	20	30	15
Syrja—Liban	piaster = 12	20	2,50	1,50
Tunis	centim = $\frac{3}{5}$ (100 c. = 1 frank)	20	50	25
Turcja	piaster = 4 (40 para = 1 piaster)	20	$71\frac{1}{2}$	$3\frac{3}{4}$
Węgry	korona = $\frac{3}{140}$	20	1000	700
Wielka Brytanja	penny (pence) = 12 (12 p. = 1 szyling)	28,3	$21\frac{1}{2}$	$11\frac{1}{2}$
Włochy z San Marino	centesimo = $\frac{3}{10}$ (100 c. = 1 lira)	20	100	50

Kartki pocztowe	Druki, próbki towarów, papiery handlowe za każde 50 gr. lub 2 uncje = 56,6 gr.	Druki dla ociemniałych za każde 500 gr. lub 16 uncji = 453, gr	Polecenie	Zwrotne poświadczenie odbioru	Dorocznienie ekspresowe	Sposób przeliczenia dopłat z waluty obcej na jednostki taryfowe
6	7	8	9	10	11	12
12	4	2	20	10	20	centawy $\times 3 : 2$
11/2	11/2	1/2	4	3	—	anny $\times 10$
20	5	3	30	30	60	fenigi $\times 1$
25	10	5	40	40	80	oere $\times 3 : 4$
8	3	2	13	13	—	milliemy $\times 30 : 13$
2	1	1	5	2 1/2	—	centesimy $\times 6$
12	4	2	20	20	40	szachy $\times 3 : 2$
96	32	16	80	160	320	centawy $\times 3 : 16$
12	4	2	20	20	—	kopiejki $\times 3 : 2$
300	100 (600)	50	600	600	—	bani : 20
30	10	5	50	50	100	centimy $\times 3 : 5$
25	10	5	40	40	80	centimy $\times 3 : 4$
20	10	5	30	30	60	oere $\times 1$
1,50	0,50	0,25	2,50	2,50	—	piastry $\times 12$
30	10	5	50	50	—	centimy $\times 3 : 5$
4 1/2	1 1/2	3/4	7 1/2	7 1/2	—	piastry $\times 4$
600	300 (1400)	do 100 gr. 20 za klg. 50	1400	1400	2800	korony $\times 3 : 140$
1 1/2	1/2	1/2	3	3	6	pence $\times 12$
60	20	5	100	100	200	centesimy $\times 3 : 10$

28

Sprostowania i uzupełnienia oraz wyjaśnienia do rozporządzenia M. P. i T. z dnia 16 grudnia 1923 r. Nr. 15150/VII (Dz. Urz. G. D. P. i T. Nr. 1) o waloryzacji opłat pocztowych i t. d.

Sprostowania i uzupełnienia:

- 1) W § 5 rozporządzenia poprawić w linii 3-ej „§ 15“ na „§ 16“.
- 2) W § 7 rozporządzenia skreślić pierwsze słowo „Pocztowe“.
- 3) W § 9 rozporządzenia zastąpić tekst w linii 3-ej od słów: „zaokrągla się wzwyż do 5.000 lub 10.000“ na „zaokrągla się w granicach do 50.000 mk. wzwyż lub w dół“.
- 4) W § 15 rozporządzenia poprawić w linii 4-ej „300“ na „3000“.
- 5) W przepisach wykonawczych po pierwszym ustępie punktu 2) należy w następnym ustępie przed słowem „opłaty“ umieścić „3)“.
- 6) W punkcie 4) należy zamiast słów „wystawiania rachunku“, wpisać „doręczania rachunku“.

7) Punkt 5 przepisów wykonawczych otrzymuje następujące nowe brzmienie: należitości za telegramy wewnętrzne, nadawane telefonem i rozmowy międzymiastowe wewnętrzne, prowadzone z aparatu abonenta, płatne z dołu, wstawia się do rachunku w jednostkach taryfowych i przelicza na marki polskie według kursu dwutygodniowego, obowiązującego w drugiej połowie danego miesiąca. Rachunek przedkłada się abonentowi raz na miesiąc i winien być wyrównany w przeciągu trzech dni, licząc od dnia następnego po jego doręczeniu. Gdy abonent wyrównuje rachunek po trzech dniach, płaci według kursu dziennego dnia wpłaty. Wyjątki, podane w § 6 rozporządzenia. Na poczet takich należitości nie należy pobierać ani kaucji, ani zaliczek.

Kto ociąga się z wyrównaniem rachunku miesięcznego, temu należy odmówić przyjmowania i oddawania telegramów przez telefon i wykonywania połączeń międzymiastowych. Zaległe kwoty należy ściągnąć w drodze egzekucji na zasadzie ustawy o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu z dnia 27 maja 1919 r.

8) W taryfie pocztowej str. 8 poz. 8 czasopisma skreślić w kolumnie 2-ej obecny tekst i zastąpić go tekstem następującym: „Opłata gotówką. Za każdy egzemplarz do wagi 50 gr. i 100 gr. = 20% opłaty za druki do wagi 50 gr. względnie 100 gr.; ponad 100 gr. = 15% opłaty za druki odpowiedniej wagi. Za czasopisma, wychodzące dwa razy dziennie, lecz rozsyłane raz dziennie, oblicza się należitość według łącznej wagi obydwu numerów. Za przesłanie zaległych egzemplarzy za bieżący okres prenumeraty nie pobiera się żadnej opłaty“.

9) W taryfie telegraficznej str. 15 Nr. porz. 1 po wyrazach „najmniej jednak“ dodać „opłaca się dziesięć wyrazów“. Cyfrę 80 skreślić.

Nr. porz. 2 po wyrazach „najmniej jednak“ dodać „opłaca się 10 wyrazów“. Cyfrę 240 skreślić.

Nr. porz. 3 po wyrazach „najmniej jednak“ dodać „opłaca się 10 wyrazów“. Cyfrę 80 skreślić.

Nr. porz. 4 po wyrazach „najmniej jednak“ dodać „opłaca się 10 wyrazów“. Cyfrę 240 skreślić.

W kolumnie „Uwagi“ na str. 15 czwarty i piąty ustęp z góry skreślić.

Nr. porz. 8 str. 16 po wyrazach „telegraf, pilne = PCD =“ wpisać „jak za telegram pilny o 10-ciu wyrazach“. Cyfrę 240 skreślić.

Nr. porz. 14 str. 18 po wyrazach „telegramu prywatnego“ wpisać „opłatę ustala się w markach polskich (patrz druki płatne Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 4/1924)“. Cyfrę 10 skreślić.

Nr. porz. 22 str. 20 w rubryce „należytości“ zmienić cyfrę „5“ na „2“.

W taryfie telefonicznej w § 20 str. 26, po wyrazie „jednostek“ dopisać na końcu zdania „rocznie“.

Wyjaśnienie:

- a) Ponieważ każda pozycja taryfowa znalazła swój wyraz w pewnej ustalonej ilości jednostek i dla tej ściśle określonej ilości jednostek ustala się w terminie co dwa tygodnie zaokrąglone równoważniki, wobec tego dla ustalenia kwoty w markach polskich za każde świadczenie należy w miejsce podanych jednostek taryfowych wstawić podawane dwutygodniowe równoważniki.
- b) Przy opłatach, złożonych za kilka świadczeń, np. za list polecony (1. należność od wagi i 2. polecenie), za list wartościowy (1. wagowe — 2. polecenie, 3. należność asekuracyjna), należy pobierać opłatę za każde świadczenie z osobna i tworzyć sumę nie z jednostek, lecz z równoważników w markach polskich za każde świadczenie.

Przykłady: Za list polecony obrotu wewnętrznego pobiera się: a) należność od wagi: 200.000 mk. i b) należność za polecenie 400.000 mk. = razem 600.000 mk.; za list polecony obrotu zagranicznego: a) należność od wagi 600.000 mk., b) za polecenie 600.000 mk. = razem 1.200.000 mk.; za telegram o 13 słowach pobiera się 13×150.000 mk. = 1.950.000 mk. (a nie 13×8 jednostek = 104 jednostek); za rozmowę pilną z rozmówcą pobiera się przy odległości do 50 klm. nie $3 \times$ po 80 jednostek = 240 jednostek = 4.600.000 marek, lecz $3 \times$ po 1.500.000 mk., a więc = 4.500.000 mk. Wypośredkowane przez urzędy sumy, iloczyny i ilorazy z równoważników (marek polskich) nie podlegają zaokrąglaniu.

- c) Dla opłat, ustalonych w taryfach pocztowych lub telegraficznych w centymach i frankach, należy stosować codzienny kurs franka złotego waloryzacyjnego, dla wszystkich zaś opłat, ustalonych w jednostkach — kurs dwutygodniowy z wyjątkami, przewidzianymi w § 6 rozporządzenia.
- d) Do § 12 rozporządzenia: termin ulgowy trzydniowy przyznany został wyjątkowo przy pierwszym sporządzeniu taryf jednostkowych. Przy obecnych dwutygodniowych zmianach taryf termin ulgowy nie obowiązuje.
- e) Do § 13, 14 i 15. Podane w tych §§ normy i wymiary odszkodowań mogą być stosowane tylko do przesyłek, nadanych od chwili wejścia w życie rozporządzenia, t. j. nadanych po dniu 7 stycznia 1924 r.
- f) Do § 16. Urzędy pocztowe bez telegrafu lub telefonu, niemające codziennego połączenia kursowego z siecią pocztową, mają w razie potrzeby zastosowania kursu codziennego uwzględniać ostatni urzędowo podany im do wiadomości kurs dzienny.

L. 680/VII z dnia 28 stycznia 1924 r.

29

Wymiar opłat probierczych według wartości stałej jednostki złotej.

W myśl rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 7 stycznia 1924 r. o opłatach probierczych (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 23, z 1924 r.) dokonywa się wymiar, pobieranie i uiszczanie opłat probierczych, w markach polskich, według stałej wartości, za którą przyjęto frank złoty.

Wobec powyższego rozporządzenia, przepisy § 6 Instrukcji w przedmiocie postępowania z przesyłkami pocztowymi, podlegającymi ocechowaniu i opłatom probierczym z dnia 16 lipca 1923 r. L. 2029/IV (Dz. Urz. Nr. 32 z 1923 r., poz. 136) ulegają następującej zmianie:

a) Opłaty probiercze za przesyłki pocztowe uiszcza urząd pocztowo-celny urzędowi probierzemu *codziennie* na podstawie wzajemnego obrachunku.

Dla przeprowadzenia obrachunku z urzędem probierczym, wpisuje urząd pocztowo-celny w rubryce 9-ej wykazu wypłaconych należności celnych (druk Nr. 66) w pozycji, pod którą wpisano przesyłkę dla uwiarygodnienia należności celnych, opłatę probierczą we frankach złotych według kwitu urzędu probierczego i w markach polskich, według kursu franka złotego w dniu ocechowania przesyłki i wymiaru opłaty probierczej. Kwoty tej rubryki zlicza urząd pocztowo-celny codziennie i sumę wypłaca urzędowi probierzemu w gotówce w markach polskich w dniu ocechowania przesyłki i wymiaru opłaty probierczej. Kwoty wypłacone urzędowi probierzemu w ciągu miesiąca zlicza urząd pocztowo-celny z końcem każdego miesiąca przy sposobności zestawiania rachunków z należności celnych i ogólną sumę w markach polskich dodaje do sumy rubryki 7 wykazu wypłaconych należności celnych, przedstawiającej należności celne, poczem wstawiają w łącznej kwocie z należnościami celnymi jako wydatek w dziale przechodnim w rubryce „należności celne“ ogólnego rachunku miesięcznego.

Urząd pocztowo-celny wpisuje opłaty probiercze w kartce należnościowej i adresie pomocniczym wyłącznie we frankach złotych i kwity probiercze dołącza równocześnie do przesyłek, względnie przy paczkach do adresów pomocniczych.

b) Urząd pocztowy oddawczy wpisuje przesyłkę, obciążoną opłatami probierczymi, jak każdą inną przesyłkę w dokumentach oddawczych, a następnie bez względu na fakt, czy przesyłka jest obciążona cłem, także do wykazu pobranych należności celnych (druk Nr. 69), w ten sposób, że do rubryki 8-ej wpisuje opłatę probierczą według kwitu probierczego, względnie kartki należytościowej we frankach, a do rubryki 9-ej w markach polskich w dniu wydania przesyłki adresatowi i uiszczenia przez niego opłaty probierczej, przeliczonej przez urząd oddawczy z franków na marki polskie według kursu franka złotego, obowiązującego w dniu wydania przesyłki. Jeżeli przesyłka obciążona jest także i należnościami celnymi, urząd oddawczy wykazuje w rubryce 8 i 9 wspomnianego wykazu łącznie sumę należności celnych i opłat probierczych, a w rubryce „uwaga“ wykazu, wyszczególnia osobno należności celne i opłaty probiercze przez dopisanie do danej kwoty słowa „cło“ lub „probiercze“.

Urząd oddawczy zlicza z końcem każdego miesiąca kwoty wykazane w rubryce 9-ej i sumę ostateczną zalicza na przychód w dziale przechodnim w rubryce „należności celne” ogólnego rachunku miesięcznego.

Urzędy i agencje pocztowe nie mogą pod rygorem odpowiedzialności materialnej wydawać adresatowi przesyłki bez pobrania należności pocztowych, opłat probierczych i należności celnych.

c) Urzędy probiercze nie zwracają, ani nie odpisują opłat probierczych. Jeżeli zatem przesyłka z jakiegokolwiek powodu staje się niedoręczalną i wskutek tego zwraca się ją zagranicę, urząd pocztowo-celny ma przeprowadzić w myśl przepisów pocztowo-celnych, zawartych w Dz. Urz. Nr. 5 z 1921 r., tylko zwolnienie od należności celnych. Kwoty, wypisanej na adresie pomocniczym i karteczce należnościowej, jako opłata probiercza, nie skreśla urząd pocztowo-celny, lecz podkreśla ją w sposób widoczny, a to celem zwrócenia na nią uwagi pocztowemu urzędowi wymiany, który stosownie do istniejących przepisów (§§ 24 i 88), zawartych w Dzienniku Urzędowym Nr. 2 z 1922 r., zaliczają we frankach złotych w takiej wysokości, w jakiej wymierzył ją urząd probierczy zagranicznemu pocztowemu urzędowi wymiany.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia na całym obszarze Polski.

L. 355/V z dnia 24 stycznia 1924 r.

30

Godziny zmiany obsługi aparatuwej w telegrafii i telefonii.

Ponieważ obecnie niektóre większe urzędy telegraficzne i telefoniczne stosują różne godziny dla zmiany obsługi aparatuwej i przerywają pracę przy zmianie obsady na czas dłuższy, co tamuje normalny bieg służby i powoduje opóźnienie korespondencji telegraficznej, ustala się następujące godziny zmiany obsługi dla wszystkich urzędów telegraficznych i telefonicznych, pełniących służbę „N“, „N/2“ i „C“, a mianowicie:

dla zmiany rannej godz. 8,

dla zmiany popołudniowej godz. 14,

dla zmiany wieczornej godz. 21.

W urzędach o służbie „N/2“ może zmiana wieczorna odbywać się o godz. 20 zamiast 21, o ile Dyrekcje wydadzą w tym względzie specjalne zarządzenia.

Przerwa w pracy przy zmianie obsady aparatów może trwać nie dłużej niż 5 minut.

W urzędach, w których przy zmianie popołudniowej i wieczornej wietrzy się sale, przerwa w pracy może trwać 10 minut. Rano należy przewietrzać sale przed godz. 8 tak, by przerwa w pracy przy zmianie dyżurnych z tego powodu się nie przedłużała.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i wchodzi w życie z dniem 15 lutego b. r.

L. 46/XI z dnia 23 stycznia 1924 r.

31

Ustalenie maksymalnej kwoty asygnat pocztowych.

Maksymalną kwotę asygnat pocztowych ustala się w sposób następujący:

1 asygnaty pocztowe do urzędów pocztowych, korzystających z obrotu żyrowego Pocztovej Kasy Oszczędności w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej, mogą opiewać na kwotę w markach polskich, stanowiącą równowartość **500** (pięciuset) franków złotych, według kursu codziennego, ogłaszanego przez Ministerstwo Skarbu, a obowiązujące go w dniu wystawienia asygnaty pocztowej,

b) do wszystkich innych urzędów pocztowych na kwotę w markach polskich, stanowiącą równowartość **250** (dwustu pięćdziesięciu) franków złotych, według kursu z dnia, jak pod 1,

c) asygnaty imienne wystawiane dla funkcjonariuszów pocztowych na zaliczki na płace i zapomogi na wpisy szkolne, mogą opiewać na kwotę w markach polskich, równającą się sumie 500 (pięciuset) franków złotych, według kursu z dnia, jak pod 1.

Wydziały Rachunkowe Dyrekcji (Inspektoratu) Poczty i Telegrafów, oraz urzędy pocztowe, mają ściśle przestrzegać obowiązujących przepisów i środków ostrożności przy załatwianiu tych asygnat.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Zarządzenie Ministerstwa Poczty i Telegrafów z dnia 19 grudnia 1923 r. L. 2381/III Dz. Urz. Gener. Dyr. P. i T. Nr. 1 poz. 4 z r. 1924) uchyla się.

L. 222/III z dnia 25 stycznia 1924 r.

32

Stosowanie kursu franka złotego do wkładów oszczędnościowych P. K. O., opiewających na walutę złotą.

Zarządzenie z dnia 26 stycznia 1924 r. Nr. 263/III ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Gen. Dyr. P. i T. Nr. 5 poz. 17 z r. 1924 o wznowieniu przyjmowania przez urzędy pocztowe wkładów oszczędnościowych P. K. O., opiewających na walutę złotą na wniosek Prezesa Pocztovej Kasy Oszczędności zmienia się i wślad za telegraficznym okólnikiem z dnia 31 stycznia 1924 r. poleca się, poczynawszy od dnia 1 lutego b. r. tak przy wpłatach, jak i wypłatach tych oszczędności stosować kurs franka złotego (waloryzacyjnego) ustalanego przez Ministerstwo Skarbu, a podawanego już telegraficznie codziennie wszystkim urzędom pocztowym. Jednocześnie zaprzestała Dyrekcja P. K. O. zawiadamiać urzędy pocztowe o kursie 6% bonów skarbowych, którego od 1 lutego b. r. już się nie stosuje do powyższych wkładów oszczędnościowych.

L. 326/III z dnia 31 stycznia 1924 r.

O k ó ł n i k i.

Unormowanie opłat za przewóz dodatkowych wagonów pocztowych i za przewóz worków listowych przez organa kolejowe.

Rozporządzeniem Ministra Kolei Żelaznych z dnia 21 grudnia 1923 r. (D. U. P. Nr. 136 poz. 1134) zostały opłaty za przewóz dodatkowych wagonów pocztowych ustalone w jednostkach taryfowych z ważnością od 1 stycznia 1924 r.

Przewoźne za dodatkowe wagony pocztowe doczepiane do pociągów towarowych wynosi 15 jednostek taryfowych, za doczepiane zaś do pociągów osobowych 20 jednostek taryfowych od każdej osi i kilometra.

Zarządzeniem z 17 grudnia 1923 r. Nr. III/T. f. 7038 Ministerstwo Kolei Żelaznych ustaliło z dniem 1 stycznia 1924 r. cyfrę 0,8 jednostki taryfowej jako opłatę za 1 kilometr przewozu worków listowych przez konduktorów bagażowych.

Jednostka taryfowa równa się 1/100 franka złotego. Kwoty przewoźnego obliczone według wyżej wymienionych jednostek taryfowych przelicza się i uiszcza w markach polskich według kursu franka złotego, obowiązującego dla opłat kolejowych na okresy od dnia 1 do 15 i od dnia 16 do końca każdego miesiąca.

Według rozporządzenia Rady Ministrów z 14 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7 poz. 67) obowiązuje dla okresu pierwszego kurs franka złotego z dnia 28 względnie 29 poprzedniego miesiąca, dla okresu drugiego kurs z dnia 13 każdego miesiąca, ogłaszany przez Ministerstwo Skarbu w Monitorze Polskim na podstawie art. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 127 poz. 1044).

Rachunki kolejowe za świadczenia wyżej wymienione należy złatwiać w sposób i w terminach dotychczas obowiązujących.

Nr. 287/VIII z 30 stycznia 1924 r.

Zwrotne poświadczenie odbioru „Avis de reception“ do zagranicznych listów z podaną wartością i przetrzymywanie w urzędach oddawczych niedoręczalnych zagranicznych listów z podaną wartością.

Wbrew postanowieniom o zwrotnych poświadczeniach odbioru, zawartym w § 6 Przepisów wykonawczych do rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dn. 17 lipca 1922 r. Nr. 2278/VII (Dz. Urzędowy M. P. i T. Nr. 31 z 1922 poz. 72) urzędy pocztowe nie zwracają nadawcom zagranicznych listów z podaną wartością zwrotnych poświadczeń odbioru lub wypełniają zwrotne poświadczenie odbioru niedokładnie, podpisują je sami, albo zwracają je do urzędu nadania zupełnie nieopisane przez odbiorcę listu.

Nadto nie przestrzegają terminów ustanowionych w § 19 Przepisów wykonawczych do powyższego rozporządzenia dla niedoręczalnych zagranicznych listów z podaną wartością i listy takie przetrzymują po kilka miesięcy lub zgłaszają je w urzędzie nadawczym jako niedoręczalne, zamiast zwracać je natychmiast po stwierdzeniu ich niedoręczalności.

Wobec licznych zażaleń stron i zarządów pocztowych zagranicznych na przytoczone wyżej nieprawidłowości, poleca się kierownikom urzędów, ażeby czuwali nad ścisłym zastosowaniem się personelu do obowiązujących przepisów i zaznacza, że winni będą pociągani do materialnej odpowiedzialności i administracyjnie karani.

Nr. 455/VII 26/I 1924 r.

Wykaz władz i urzędów, którym przysługuje prawo nadawania przesyłek listowych za opłatą ryczałtową.

W wykazie władz i urzędów, którym przysługuje prawo nadawania przesyłek listowych za opłatą ryczałtową (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 25 z 1923 r.) należy poczynić następujące zmiany i uzupełnienia:

w części 8 **Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych:** przy pozycji „Powiatowi lekarze weterynaryjni“ (patrz Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 50 z 1923 r.) skreślić słowa „w województwach poznańskim i pomorskim“ i na to miejsce wpisać „na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej“;

przy pozycji „Kasy Leśne“ (patrz Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 32 z 1923 r.) dopisać słowa „Dyrekcji Lasów Państwowych Województw pomorskiego i poznańskiego“, oraz jako nową pozycję dopisać: „Kasa Leśna w Rybniku (woj. śląskie)“.

W części 11 **Ministerstwo Spraw Wewnętrznych** należy dopisać: Komisariaty obwodowe w województwie poznańskim.

Wójtostwa w województwie pomorskim.

Ekspozytury Starostwa Spisko-orańskiego w Łapszach niższych i w Jabłonce.

Urzędy Stanu Cywilnego w Górnośląskiej części województwa śląskiego.

W tej że części 11-ej przy pozycji „Magistraty Miast“ należy dopisać „w poręczonym zakresie działania“, a przy pozycji „Urzędy Gminne“ do pisać „(Sołectwa) w poręczonym zakresie działania“.

W części 12 **Ministerstwo Spraw Wojskowych** należy dopisać jako nową dział:

III. Oddziały pozostające w przejściowym składzie M. S. Wojsk. Oddział Polski przy Kwat. Gł. Misji Wojsk. Francuskiej.

W części 14 **Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego** należy dopisać:

Państwowe Średnie Szkoły Rolnicze w Bydgoszczy i w Żyrowicach.

Państwowe Muzeum w Grodnie.

Nr. 245/VI z 25 stycznia 1924 roku.

Falsyfikaty 500.000 markowe II i III typu.

Na zasadzie pisma Skarbcza Emisyjnego Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej z dnia 25 stycznia 1924 roku L. 372 podaje się do wiadomości wszystkich instytucji pocztowych i telegraficznych opisy fałszywych banknotów 500.000 markowych typ II i III, a mianowicie:

Typ II.

Falsyfikat ten wykonany jest na papierze sztywnym z połyskiem, w dotknięciu tłustym, bez znaku wodnego, lub też ze znakiem wodnym,

zrobionym za pomocą farby tłuszczowej; znaki te są odmienne, występują nagle bądź też bardzo wyraźnie dają się zauważyć na powierzchni obrazu.

Strona przednia.

Kolory farb odmienne (brudne).

Siatka i rozeta giloszowa pośrodku fałszyfikatu, oraz rysunki utrzymane w kolorze brudno-szarym, podczas gdy na banknotach autentycznych w odcieniu szaro-zielonym.

Druki i rozetki z liczbą 500.000 o konturach niewyraźnych.

Podpisy nieudolne.

Numeracja odmienna, cyfry niekształtne koloru brudno-zielonego.

Strona odwrotna.

Siatka jaśniejsza (odcień brudny)

Rysunki obramowania, rozetki, oraz tarcza z godłem Państwa niewydatniają się tak plastycznie, jak na banknotach autentycznych. Druk w klauzuli o fałszerstwie nikły, przerywany.

Całość utrzymana w kolorach niewłaściwych — rysunek wykonany niedokładnie, miejscami zamazany, wskutek czego fałszyfikat jest łatwy do rozpoznania.

Typ III.

Fałszyfikat ten wykonany jest na papierze zwyczajnym ze sztucznie natłuszczanymi znakami wodnymi, dającymi się z łatwością zauważyć na czystym brzegu papieru poza obramowaniem strony przedniej i na całej powierzchni obrazu strony odwrotnej.

Strona przednia.

Siatka grubsza nieregularna.

Rozeta giloszowa pośrodku banknotu i rysunku obramowania wskutek niewłaściwych cieniowań zlewają się z tłem siatki i niewydatniają się należycie.

Rozetki z liczbą 500.000 ciemniejsze, zalane.

Druk w napisie obowiązującym nierówny.

Podpisy nagle, przerywane.

Numeracja siedmiocyfrowa odmienna, cyfry średnie nie odbite precyzyjnie, koloru jasno - zielonego.

Strona odwrotna.

Siatka odmienna, występuje w rodzaju luźnych niesymetrycznie rozmieszczonych gzygzaków w odcieniu brudno - popielatym, podczas gdy siatka na banknotach autentycznych utworzona jest ze skomplikowanych owalnych wiązań w kolorze szaro - niebieskim.

Rysunki obramowania, rozetki i podłoże z godłem Państwa niewyraźne, miejscami przerywane.

Druk w klauzuli o fałszerstwie nieudolny.

Fałszyfikat ten, jakkolwiek kolorem farby strony przedniej zbliżony jest do banknotu autentycznego, to jednak w szczegółach, tak, jak typ I i II niedokładnie wykonany, wskutek czego jest łatwy do rozpoznania.

Mogą się też pojawić fałszyfikaty podobne do opisanych, lecz na innym papierze, lub też z pewnymi zmianami w wykonaniu.

L. 273/III z 26 stycznia 1924 r.

Zmiana w Światowym Związku Pocztowym.

Zjednoczone Państwa Syryjskie i Wielki Liban przystąpiły z dniem 30 października 1923 r. do Światowego Związku Pocztowego.

L. 10838/VII z 28 stycznia 1924 r.

Zmiany w obiegu poczty.

Z dniem 10-go grudnia ub. r. zaprowadzono obieg poczty między Hruzdowem a Duniłowiczami. Równocześnie wstrzymano obieg poczty między Hruzdowem a Postawami.

L. 117/VIII z 24 stycznia 1924 r.

Opłata manipulacyjna pobierana przez P. K. O. za przekazy pobraniowe.

Pocztowa Kasa Oszczędności podwyższyła z dniem 1 lutego 1924 r. opłatę manipulacyjną za załatwianie przekazów pobraniowych (za zaliczenia), a mianowicie do 50 tysięcy marek za każdy przekaz.

L. 218/III z 25 stycznia 1924 r.

Wykaz książeczek wkładowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.

№	Miejsce wydania	Dnia	Nazwisko i imię	Kwota Mk.	Uwagi
125763	P.K.O. Warszawa	30-I 1922	Masłowski Wojciech	3.503.736	zginęła w Ameryce

Przyjmowanie i wypłata przekazów telegraficznych w agencjach pocztowych b. dzieln. pruskiej.

Zarządzenie z dnia 11 grudnia 1923 r. L. 11156/VIII (Dz. U. G. D. P. i T. nr. 1 z r. 1924) dotyczące nieprzyjmowania przekazów telegraficznych do agencji pocztowych, odnosi się wyłącznie do agencji pocztowych b. dz. rosyjskiej i austriackiej.

Przyjmowanie przekazów telegraficznych do agencji pocztowych b. dz. pruskiej i wypłata przekazów telegraficznych w tych agencjach odbywać się ma nadal na zasadzie obowiązujących przepisów niemieckich z uwzględnieniem postanowień zawartych w § 10 rozp. M. P. i T. z dnia 21.XII. 21 r. L. 2837/V (Dz. U. M. P. i T. nr. 57 ex 1921) oraz w ostatnim ustępie zarządzenia L. 5695/V z 19.XI. 1922 r. (Dz. U. M. P. i T. nr. 52 z 1922 r.).

W dz. u. G. D. P. i T. nr. 1 na str. 39, jako ostatni ustęp zarządzenia L. 11156/VIII umieścić następujący tekst:

„Zarządzenie niniejsze nie dotyczy agencji b. dzieln. pruskiej“.

L. 319/VI z 26 stycznia 1924 roku.

KONKURSY:

na posadę kierownika Urzędu pocztowego III kl. w Szczakowej.
O posadę tę ubiegać się mogą urzędnicy IX i VIII stopnia służbowego.

Termin konkursu trzy tygodnie.

Podania w drodze służbowej do Dyrekcji P. i T. w Krakowie.

L. 1/5152, dnia 21 stycznia 1924 r.

na stanowisko naczelnika urzędu p.-t. V klasy w Bełżycach, w okręgu Dyrekcji P. i T. w Lublinie.

Ubiegać się mogą urzędnicy X i XI stopnia służbowego.

Podania w drodze służbowej do Dyr. P. i T. w Lublinie.

Termin do wnoszenia podań: 3 tygodnie.

L. 3532/I z 26 stycznia 1924 r.

na posadę kierownika urzędu pocztowego VI klasy w Wapienicy, w Ujsołach i w Gręboszowie.

O posady te mogą się ubiegać urzędnicy XI i XII-go stopnia służbowego, oraz niżsi funkcjonariusze trzech najwyższych stopni płac.

Podania w drodze służbowej do Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Krakowie.

Warunki konkursu zawarte są w Dzienniku urzędowym Ministerstwa Poczty i Tel. z dnia 28.IV. 1923 r. Nr. 18.

L. 1/1762 z dnia 12 stycznia 1924 r.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

W I L N O.

Wiadomości osobowe.

Mianowania.

Urzędnikiem VII stop. służbowego *Ludwik-Józef Kosiarski*—Dyrekcja Poczty i Telegrafów w Wilnie.

Naczelnikiem urzędu p.-t. III klasy w VIII st. sł. *Leonard Kędra* — Kobryń.

Urzędnikiem VIII stopnia służbowego *Hersz Weinberg* — Dyrekcja Poczty i Telegrafów Wilno.

Kierownikami urzędów p.-t. V klasy w X stop. służb.: *Adam Molenda* — Kosów Poleski, *Amurat Jakowski* — Lebedziew, *Piotr Chodyniecki* — Łysków, *Jakób Giembicki* — Michaliszki, *Abraham Zajackowski* — Porozów.

Kierownikami urzędów p.-t. V klasy w XI st. sł.: *Andrzej Chamaszko* — Kamieniec Litewski, *Józef Prudziennica* — Iwieniec.

Kierownikami urzędów p.-t. VI klasy w XI st. sł.: *Antoni Całnowski* — Brodnica k/Pińska, *Mieczysław Rytwiński* — Pohost Zahorodzki, *Feliks Stulgis* — Narewka, *Kazimierz Kozakiewicz* — Pieski, *Władysław Biernacki* — Izabelin.

Urzędnikiem p.-t. X stop. służb.: *Marja Wolfarthowa* — Brześć n/Bugiem 1.

Urzędnikami XI stop. służb. *Stefan Józef Boratyński* — Wilno 1, *Józef Szustalewicz* — Pińsk.

Praktykantami pocztowymi XII st. sł.: *Władysław-Wincenty Ni-tecki* — Pruzana, *Jan Serafin* — Szczuczyn Lidski, *Jan Zieleniewicz* — Nowo - Święciany, *Paweł Romanowski* — Wilno 1.

Przeniesienia.

Andrzej Ignatowicz, urzędnik IX st. sł. z Lebieżewa do Lidy, *Kalikst Kulesza*, urzędnik X st. sł. z Łyskowa do Wołkowyska; *Melanja Piotrowska* i *Henryk Lejtan*, urzędnicy X st. sł. Dyrekcji P. i T. — Wilno 1; *Jan Więclawski*, urzędnik XI st. sł. z Wilejki — Wysoko Litewskie; *Jacenty Więcek*, urzędnik XII st. sł. z Mołodeczna — Wilejka; *Henryk Frejszmit*, praktykant XII st. sł. z Łachwy — Pruszków; *Antoni Raczkowski* z Dyrekcji P. i T. i *Zenon Maszkowski* z Łunińca, praktykanci pocztowi XII st. sł. — Wilno 1.

Wydatkowania.

Antoni Grysiewicz, urzędnik X st. sł. — Mir; *Witold Żyłowski*, urzędnik X st. sł. — Dyrekcja P. i T. Wilno; *Jan Czarnecki*, urzędnik XI st. sł. — Brześć n/B. 2; *Władysław Królikiewicz*, praktykant XI st. sł. — Kleck; *Władysław Matulajtis*, praktykant XII st. sł. — Dyrekcja P. i T.

Rezygnacje.

Michał Łappo, kierownik urzędu X st. sł. — Iwieniec; *Lidja Flaksówna*, urzędnik XI st. sł. — Wilno 1; *Henryk Łojak*, praktykant XII st. sł. — Grodno; *Michał Pacewicz*, praktykant XII st. sł. — Grodno.

Skony.

Józef Liniewski, urzędnik IX st. sł. — Wilno 1.

Powołanie do czynnej służby wojskowej.

Kazimierz Ganiewicz, urzędnik X st. sł. — Brześć n/B. 1; *Karol Kitowski*, urzędnik XI st. sł. — Brześć n/B. 2; *Jan Suchodolski*, urzędnik XI st. sł. — Lida; *Karol Oplatek*, urzędnik XII st. sł. — Brześć n/B. 1; *Jan Niewiński*, praktykant XII st. sł. — Brześć n/B. 2; *Stanisław Tolłoczko*, praktykant XII st. sł. — Grodno; *Stanisław Skipor*, praktykant XII st. sł. — Kleck.

Adres Administracji: Gen. Dyrekcja Poczty i Telegrafów

Warszawa, Plac Napoleona № 8, II piętro, pokój № 4.

Cena prenumeraty na miesiąc luty 1924 r. — 400.000 mk.

Cena egzemplarza pojedynczego 250.000 mk.

Cena ogłoszeń: 1 wiersz petitowy lub jego miejsce w kolumnie dwuszpaltowej: 10 groszy.